

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0179 van 30 april 2013
in de zaak 2010/0253/A/2/0235

In zake: de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Luc VRANCKEN
kantoor houdende te 3940 Hechtel-Eksel, Hasseltsebaan 41 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 28 januari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham van 5 oktober 2009 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een carport.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 september 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Katrien VISSERS die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Met een gewone brief van 23 juni 2010 verzoekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 16 juli 2010, dat dit verzoek onontvankelijk is aangezien het niet per beveiligde zending, zoals vereist door artikel 4.8.14 VCRO, werd ingediend.

IV. FEITEN

Op 26 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een carport”*. In feite gaat het om de regularisatie van een carport, opgericht nadat in 2007 reeds een stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van een garage tegen de linker perceelsgrens werd geweigerd.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’ gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 augustus 2009 tot en met 30 september 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 5 oktober 2009 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ham weigert op 5 oktober 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag gelegen is in een goedgekeurde en geldige verkaveling (421 dd. 13/03/2006) en het volgende vermeldt:

2.1.2 (Hoofdgebouw) open bebouwing met verplichte bouwvrije zijtuinstroken (Het bouwvolume heeft 4 volledig vrijblijvende open gevels. **Voor de zijdelingse tuinstroken geldt volledig bouwverbod**).

2.2. vrijstaande bijgebouwen: **vrijstaande bijgebouwen zijn niet toegelaten**.

Overwegende dat de aanvraag volledig in strijd is met de verkavelingsvoorschriften en bijgebouwen bijgevolg niet aanvaard kunnen worden.

Overwegende dat het perceel aan de linkerkant een diepte heeft van 23,77m, dat dit een ondiep perceel is waar enkel een hoofdbouw aanvaard kan worden.

Overwegende dat uit de foto's, gevoegd bij het bezwaar, blijkt dat de constructie reeds opgericht is.

Dat het niet de bedoeling kan zijn eerst de constructie op te richten om via deze weg toch een vergunning te bekomen.

Overwegende dat in 2007 een weigering werd afgeleverd voor het plaatsen van een garage in deze bouwvrije strook.

Overwegende dat het dossier in 2007 niet werd ingewilligd door de bestendige deputatie.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 10 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 januari 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 12 januari 2010 beslist de verwerende partij op 28 januari 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de ordening ter plaatse bepaald is met de op 13 maart 2006 goedgekeurde en niet vervallen verkaveling.

...

Dat het perceel van de aanvraag in 2006 door een verkavelingsplan werd afgesplitst van het rechts naastgelegen perceel ; dat het perceel van de aanvraag lot 1 is uit deze verkaveling en volgens de bijhorende verkavelingsvoorschriften bestemd is voor open bebouwing.

Overwegende dat de beroeper reeds een weigering van stedenbouwkundige vergunning heeft gekregen in 2007 voor het bouwen van een garage tegen de linker perceelsgrens ;. Dat dit dossier niet werd ingewilligd door de deputatie; dat nu zonder vergunning een carport werd gebouwd in deze bouwvrije strook; dat de aanvraag de regularisatie van deze carport betreft;

Overwegende dat in de geldende verkavelingsvoorschriften wordt gesteld dat bij open bebouwing vrijstaande bijgebouwen niet zijn toegestaan en dat de zijtuinstroken verplicht

bouwwijzen dienen te zijn; dat de aanvraag niet voldoet aan de geldende verkavelingsvoorschriften en derhalve niet aanvaard worden; dat het een regularisatie betreft waarbij de werken reeds uitgevoerd zijn, afwijkend van de verkavelingsvoorschriften;

Overwegende dat de regularisatie met dezelfde criteria dient beoordeeld te worden als een nieuwe bouwaanvraag; dat het immers niet kan dat de regularisatie soepeler zou beoordeeld worden, om reden dat de werken reeds uitgevoerd zijn; dat de doelstelling is om te waken over de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat in het beroepschrift wordt vermeld dat een carport niet vergunningsplichtig zou zijn; dat dit niet klopt; dat in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, wordt gesteld dat één houten tuinhuis ofwel één hok voor dieren ofwel één houten duiventil niet vergunningsplichtig is onder volgende voorwaarden:

- Plaatsing in de onmiddellijke omgeving van een vergund woongebouw*
- Voor zover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, enz.*

Overwegende dat de huidige verkavelingsvoorschriften vrijstaande bijgebouwen niet toelaten omwille van de beperkte diepte van het perceel; dat voor voorliggende aanvraag een verkavelingswijziging dient ingediend te worden;

Overwegende dat uit bovenstaande argumentatie volgt dat het gevraagde niet in overeenstemming is met de goede ordening ter plaatse.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 9 februari 2010.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 8 maart 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang om bij de Raad een beroep in te stellen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vraagt in eerste instantie de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit verzoek is uiteraard, gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO, ontvankelijk.

In zoverre echter de verzoekende partij aan de Raad vraagt *‘opnieuw rechtdoende te zeggen voor recht dat de regularisatieaanvraag van verzoeker tot het bekomen van een carport ontvankelijk en gegrond wordt verklaard’*, stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het verzoek manifest onontvankelijk is.

De Raad heeft immers, als administratief rechtscollege, enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij tot vernietiging zal overgaan indien hij na een legaliteitstoets vaststelt dat de bestreden beslissing onregelmatig is (artikel 4.8.3, §1 VCRO). Ook de aan de Raad toegekende opportuniteitstoets van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening (artikel 4.8.3, §2 VCRO), verleent aan de Raad niet de bevoegdheid om zelf een vergunning toe te kennen of om aan een overheid een injunctie te geven een positieve beslissing te nemen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift aangezien de verzoekende partij nalaat duidelijk te omschrijven welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur naar haar oordeel geacht worden te zijn geschonden. Zij stelt dat het verzoekschrift een loutere opsomming van feitelijkheden is en wat algemene kritiek, zonder specifiek aan te geven waarom de bestreden beslissing naar het oordeel van de verzoekende partij vernietigd zou moeten worden.

Met haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat er duidelijk verwezen is naar het gelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur aangezien de eigenaar van lot 2 ‘allerhande toelatingen’ heeft verkregen in strijd met de verkavelingsvoorschriften, terwijl de regularisatie van de carport niet mogelijk zou zijn.

Voorts stelt zij dat een inbreuk op artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen werd ingeroepen aangezien de bestemming woongebied met landelijk karakter is en het plaatsen van een carport *‘die gebruikt wordt voor het plaatsen van een paardentrailer ter beschutting tegen weerinvloeden en stockeren van hooi en gras bij levering en het kappen van de hoeven van de paarden onder deze carport geenszins op enige wijze afbreuk doet aan de bestemming van het betreffende perceel’*.

Beoordeling door de Raad

Uit de antwoordnota van de verwerende partij blijkt dat zij de grieven van de verzoekende partij begrepen heeft als het aanvoeren van een schending van het gelijkheidsbeginsel en een schending van de ‘goede plaatselijke ordening’.

Het betoog van de verzoekende partij kan in redelijkheid ook zo worden begrepen.

De verwerende partij werd in haar rechten van verdediging niet geschaad. Haar exceptie is niet gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift het volgende aan:

“ ...

Samenvatting van de feiten:

Aangezien de Bestendige Deputatie stelt dat het betreffende perceel gelegen is in een klein landelijk woongebied ten westen van de autostrade te Ham en dat het perceel van de aanvraag in 2006 door een verkavelingsplan werd afgesplitst van het rechts naastgelegen perceel en dat het perceel van de aanvraag lot 1 is uit deze verkaveling en volgens de bijhorende verkavelingsvoorschriften bestemd is voor open bebouwing.

...

Aangezien de Bestendige Deputatie stelt dat voor wat betreft open bebouwing vrijstaande gebouwen niet zijn toegestaan en dat de zijstroken verplicht bouwvrij dienen te zijn en dat de aanvraag dan ook niet voldoet aan de geldige verkavelingsvoorschriften.

...

In rechte:

Verzoeker wenst voorafgaandelijk melding te maken van het feit dat op zijn regularisatieaanvraag slechts één bezwaar werd ingediend van de vijf betrokkenen dewelke door de gemeente diende aangeschreven te worden en waarbij nog dient opgemerkt te worden dat dit bezwaar komt van de rechter buurman gezien het aanwezige perceel en dit terwijl de carport uiterst links op het perceel werd geplaatst en bijgevolg geen enkele invloed heeft op het betreffende perceel van diegene die bezwaar heeft aangetekend.

Dat bovendien de thans bezwaar doende persoon aan de oude bestaande woning een volledig nieuw gedeelte bij heeft gebouwd tot aan de achtergrens van het perceel hetgeen blijkbaar toegelaten wordt en wel kadert in de verkavelingsvergunning terwijl een carport van verzoeker niet voor regularisatie vatbaar is.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop dat die kritiek niet dienstig is omdat lot 2 volledig uit de verkaveling is gesloten en dus niet aan dezelfde regels onderworpen is als het perceel van de verzoekende partij. Verder stelt zij:

“ ...

Daarenboven werd het feit dat er een bezwaar werd ingediend nooit als reden gebruikt voor de weigering van de stedenbouwkundige vergunning. Bij nazicht van het bestreden besluit zal uw raad duidelijk kunnen vaststellen dat er enkel stedenbouwkundige redenen aanwezig waren voor deze weigering zijnde een niet-toegelaten afwijking van de aldaar geldende verkavelingsvoorschriften.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet aantoont of en dat ons college enige vergunning heeft afgeleverd voor de bouwwerken van de bezwaarindiener.

...”

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog wat volgt:

“ ...

Verzoekende partij wenst op te merken dat het rechts naast het perceel van verzoekende partij gelegen perceel lot 2 werd genoemd in de betreffende verkaveling, en dat niet tegenstaande dit lot 2 met de bestaande woning zijn bestemming gekregen had en er beperkingen werden opgelegd aangaande verbouwingswerken, deze gewoon naast zich neer werden gelegd en bijgevolg volkomen in strijd met de verkavelingsvoorschriften werd gehandeld.

... ”

Voor wat betreft de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en het gelijkheidsbeginsel in deze verwijst de verzoekende partij uitdrukkelijk naar het feit dat de gemeente Ham wel degelijk een vergunning heeft afgeleverd tegen de verkavelingsvoorschriften in voor lot 2.

... ”

Beoordeling door de Raad

Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden indien in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Bovendien is er slechts sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer de gevallen waarmee wordt vergeleken, uitgaan van éénzelfde overheid. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met concrete en precieze gegevens aantonen.

De verzoekende partij toont niet in concreto aan dat bij in rechte en in feite gelijke omstandigheden aan anderen een gelijkaardige stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

De Raad stelt integendeel vast dat de verzoekende partij duidelijk uitgaat van het verkeerde uitgangspunt als zou lot 2, waarvan haar lot 1 is afgesplitst geweest, deel uitmaken van de verkaveling van 13 maart 2006.

Ondanks de vermelding op het verkavelingsplan van lot 2, is dit lot uitdrukkelijk uitgesloten van de verkavelingsvergunning. Deze beslissing van 13 maart 2006 geeft het reeds bebouwd zijn van lot 2 als reden van uitsluiting aan. Lot 2 is bijgevolg niet onderworpen aan dezelfde verkavelingsvoorschriften als lot 1.

Doordat het uitgangspunt van het middel niet correct is, is het middel niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In haar tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de ‘goede plaatselijke ordening’ en verwijst daarbij tevens naar artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (Inrichtingsbesluit).

In essentie stelt de verzoekende partij dat de plaatsing van een carport geen afbreuk doet aan de bestemming van het gebied nu deze wordt gebruikt ‘voor het plaatsen van een paardentrailer ter beschutting tegen weerinvloeden en stockeren van hooi en gras bij levering en het kappen van de hoeven van de paarden’.

De verzoekende partij gaat ervan uit dat dit gebruik kan in een woongebied met landelijk karakter en verwijst daarvoor naar artikel 19 van het Inrichtingsbesluit en stelt dat dit geen verstoring van het woon- en landbouwgebied met zich meebrengt.

Tot slot verwijst zij naar het feit dat haar kleindochter woonachtig is op het linkeraanpalend perceel en dat zij zelfs toelating heeft verleend om de carport te plaatsen, wat erop wijst dat er geen hinder is. Zij stelt ook bereid te zijn de carport te verwijderen zodra er op lot 1 een woning zou gebouwd worden.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Na een volledig eigen onderzoek van het dossier van de verzoekende partij – onderzoek dat voorgeschreven is door artikel 4.7.21, §1 VCRO – heeft ons college vastgesteld dat het perceel gelegen is in een woongebied met landelijk karakter en dat er daarenboven voor het betrokken perceel een verkavelingsvergunning werd verleend op 13 maart 2006.

Artikel 4.3.1 VCRO bepaalt zeer duidelijk dat een stedenbouwkundige vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften voorzover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

In casu bepalen de verkavelingsvoorschriften dat het betrokken perceel bestemd is voor open bebouwing met verplichte bouwvrije zijtuinstroken. Meer specifiek stellen de bijzondere bepalingen dat het bouwvolume 4 volledig vrijblijvende open gevels moet hebben en dat voor de zijdelingse tuinstroken er een volledig bouwverbod geldt. Verder bepalen de verkavelingsvoorschriften dat er geen vrijstaande bijgebouwen zijn toegestaan.

De gebouwde carport vormt dus op twee vlakken een inbreuk op de geldende verkavelingsvoorschriften voor het betrokken perceel en kan dan ook niet worden vergund.

Dit alles wordt op omstandige wijze vastgesteld in het bestreden besluit zodat daarover geen enkel misverstand kan bestaan.

Wat een mogelijke afwijking op de verkavelingsvoorschriften betreft, kan worden verwezen naar artikel 4.4.1 VCRO dat enkel beperkte afwijkingen toestaat en op limitatieve wijze moet worden geïnterpreteerd.

...

Er kon in casu dan ook op geen enkele wijze worden afgewezen van de geldende en bindende verkavelingsvoorschriften voor het toestaan van de carport op het perceel.

...

Aangezien er in casu geen vergunning kon worden verleend wegens de tegenstrijdigheid van het voorwerp van de aanvraag met de geldende verkavelingsvoorschriften, was er ook geen mogelijkheid om een tijdelijke vergunning te verlenen.

...”

In haar wederantwoordnota handhaaft de verzoekende partij haar ingenomen standpunt.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid en artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 3° VCRO volgt dat een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een aanvraag die gelegen is binnen de grenzen van een niet-vervallen verkavelingsvergunning, gebonden is door de reglementaire en verordenende voorschriften van de verkavelingsvergunning, ook wat betreft de principes van de goede ruimtelijke ordening, voor zover deze voorschriften de decretale criteria en aandachtspunten regelen en behandelen. De beoordeling van de overeenstemming met de verkavelingsvoorschriften volstaat in dat geval om de toets met de goede ruimtelijke ordening te verantwoorden.

2.

Met betrekking tot de inplantingsplaats van een bijgebouw voorzien de verkavelingsvoorschriften het volgende:

2.1 Hoofdgebouw

2.1.2 Bouwworm

** open bebouwing met verplichte bouwwrije zijtuinstroken (het bouwvolume heeft 4 volledig vrijblijvende gevels. Voor de zijdelingse tuinstroken geldt volledig bouwverbod).*

2.2. Vrijstaande bijgebouwen: zie artikel 1.4

** vrijstaande bijgebouwen zijn niet toegestaan.*

Het artikel 1.4 bevat een artikel 1.4.2 waarin het volgende gesteld wordt:

Binnen de voorziene voor- en zijtuinstroken kunnen eventueel constructies (zowel hoofd- als vrijstaande gebouwen) aanvaard worden. Hierbij moet uiteraard rekening gehouden worden met de eerder geformuleerde uitgangspunten. Deze mogelijkheid wordt echter uitgesloten indien volgens punt 2.1.2 enkel "open bebouwing" toegelaten is.

3.

Uit deze artikelen volgt dat de principes van de goede ruimtelijke ordening wat betreft de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde in de verkavelingsvoorschriften werden opgenomen en dat de beoordeling van de overeenstemming met de verkavelingsvoorschriften volstaat om de toets met de goede ruimtelijke ordening op dat punt te verantwoorden.

Uit deze verkavelingsvoorschriften volgt dat voor lot 1 in de zijdelingse zijtuinstroken een totaal bouwverbod geldt en dat vrijstaande bijgebouwen, zoals de carport, niet mogelijk zijn.

4.

De ingeroepen schending van artikel 19 van het Inrichtingsbesluit is ongegrond.

De verwerende partij heeft geen schending vastgesteld van de bestaanbaarheid van het aangevraagde met de bestemming woongebied met landelijk karakter.

De verwerende partij heeft enkel terecht gesteld dat het aangevraagde niet in overeenstemming is met de goede ordening ter plaatse, nu deze ordening in de verkavelingsvoorschriften werd vastgelegd en er een strijdigheid met de verkavelingsvoorschriften werd vastgesteld.

Dat de verzoekende partij bereid zou zijn de carport te verwijderen zodra er op het perceel gebouwd zou worden, is geen pertinente noch afdoende grief en doet in rechte geen afbreuk aan de beslissing van de verwerende partij.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk in zoverre aan de Raad gevraagd wordt 'opnieuw rechtdoende te zeggen voor recht dat de regularisatieaanvraag van verzoeker tot het bekomen van een carport ontvankelijk en gegrond wordt verklaard'.
2. Het beroep is voor het overige ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS,	voorzitter van de tweede kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS